

Lakatos Menyhért

Hét szakállas farkas

Hét pár bocskor, hét vászoning,
hová ment a kis gazdátok,
talán édes jó szülője
másik gúnyát szőtt, varrt rájuk?

Jaj, dehogy szőtt, jaj, dehogy varrt,
haragjában átkot mondott,
édes hét született fiából
hét szakállas farkas váltott.

Sírdogált a szegény asszony,
könnyeiből folyó áradt,
napkeltétől hold nyugtáig
ki nem apadt, fel nem száradt.

Napban, szélben, hóban, sárban,
kővé dermedt éjszakában,
keblén hét bocskort melenget,
erdők, hegyek zúgták járva, keresi a fiait.

Gyertek haza, gyermekeim,
hét szakállas farkasaim,
testeteket hideg marja,
lábatokat tövis szúrja,
megszáradt már ingecskétek,
új bocskort is fűztem néktek.

Megátkoztál, édes anyánk,
nem lesz többé gondod reánk.
Nagy az erdő, nagy a nádas,
hívogat az ölelésük,
puha párnád, puha karod
hamarosan elfeledjük.

Gyertek haza, gyermekeim,
hét szakállas farkasaim,
nem haragszik már anyátok,
nem szór többé átkot rátok.

Megbántam én minden tettem,
két karommal hadd öleljem
farkassá vált fiaimat.
Mert jaj nekem, jaj lesz százszor,
egymagamban búban élni,
ki visel majd gondot rátok,
ha nem lesz ott jó anyátok?

Gyertek haza, gyermekeim,
hét elárvult magzatjaim,
némuljon meg majd anyátok,
ha még átkot mond rátok.

Choli Daróczi József

Altató

Aludj, aludj, kicsi fiam,
álmodj új csodát.
Álmaidra én vigyázok,
az édesapád.

Amíg alszol, ágyad mellől
el nem mozdulok.
Ha a szád sírásra görbül,
kezed megfogom.

Hogyha nevensz, szívem boldog,
örömtől repes.
Aludj, aludj, kicsi fiam,
álmot hoz az est.

Álmod anyád melle
legyen s benne sok-sok tej,
hogy az egyikből jól ehess,
s maradj meg nekem.

A másiktól szívéd a valót:
tüzes zsarátot.
Tüzes, de ős-tiszta lelket,
igaz cigány szót.

Kovács József Hontalan

Első hó

az első hó
puha takaró

omló pihék
gomolygó kiscsibék

a taxik a házak
kövér ludak

gyapotföldek
az utak

brüsszeli csipke
a táj

most semmi
se fáj

KOVÁCS JÓZSEF HONTALAN KÖLTŐ